

Единствената птица, която води еднобраченъ животъ, това е орелътъ. Той като се ожени единъ пътъ, вториятъ пътъ не се жени. Другитъ се женятъ по нѣколко пъти. На едната умрѣла другарката, ожени се втори пътъ. И тя умре, ожени се трети пътъ. Въ съмейния животъ на птиците нѣма никаква лъжа. Като си свършатъ взаимно работата, тѣ си казватъ: азъ мога сега да обикна и друга нѣкоя птица. Въ тѣхъ има голѣма искреностъ. Обаче какъ е между хората? Вие ще кажете: не трѣбва да се говори тѣй! Че какъ трѣбва да се говори? Ами дасе не съблазнѣватъ хората! Ами онзи сарафинъ, който е изложилъ парите си тамъ на улицата, не съблазнява ли хората? Ами онзи търговецъ, който окачили хубавите дрехи и шапки не съблазнява ли хората? Ами онзи тамъ, който е окачили саламитъ въ витрината на своя дюкянъ, не съблазнява ли хората? Ами онзи касапинъ, който окачили прасетата, за краката не съблазнявали хората? И съврѣменнитѣ хора отгорѣ на това минаватъ за много голѣми моралисти! А, зная кѫде седи моралътъ. Азъ ще дамъ една нова форма за моралъ. Ще разгледамъ какъ постѣпватъ лѣкарите, тѣ пѣма да се сърдятъ. Ще ги изкарамъ, не да ги сѫдя, а само да покажа, какъ седятъ работитѣ. Разболѣе се Иванъ, Стоянъ, трети, скоро викатъ лѣкаря. Лѣкарътъ се зарадва, отиде тамъ. Благодѣтель ли е лѣкарътъ? Не, той ще си вземе за визитата 100 — 200 — 300 лв., споредъ това, до колко е важнъ нѣкой лѣкаръ. Колкото е по-ученъ, толкова повече взима. Колкото е по-неученъ, по невѣжа, толкова по-малко взима. Най-послѣ той изпѣри болния и му казва: трѣбва да знаешъ, какво стори